Muzeum

Jaromír Nohavica

	D A Hmi		
1. Ve Slezském muzeu, v oddělení třetihor			
	$G D A^7$	$D A^7$	
je bílý krokodýl a medvěd a liška a kamenní trilobiti,			
D A Hmi			
	chodí se tam jen tak, co noha nohu mine,	_	
	G D	A^7 D	
	abys viděl, jak ten život plyne, jaké je to vše	echno pomíjivé živobytí,	
	G D ^{4sus} G		
	pak vyjdeš do parku a celou noc se touláš noční Opavou		
	\mathbf{C} \mathbf{G} \mathbf{D} \mathbf{G}		
	a opájíš se představou, jaké to bude v ráji.		
	D A Hmi		
R: V pět třicet pět jednou z pravidelných linek,			
	G D	A^7 D	
	sedm zastávek do Kateřinek, ukončete nástu	ıp, dveře se zavírají.	
	2. Budeš-li poslouchat a nebudeš-li odmlouvat,	4. Možná si k tobě někdo přisedne	
	složíš-li svoje maturity, vychováš pár dětí a vyděláš dost peněz,	a možná to bude zrovna muž, který osobně znal Egypťana Sinuheta,	
	můžeš se za odměnu svézt na velkém kolotoči,	dřevěnou nohou bude vyťukávat	
	dostaneš krásnou knihu s věnováním zaručeně,	do podlahy rytmus metronomu,	
	a ty bys chtěl plout na hřbetě krokodýla	který tady klepe od počátku světa,	
	po řece Nil a volat: "Tutanchámon,	nebyli jsme, nebudem a nebyli jsme,	
	vivat, vivat!" po egyptském kraji.	nebudem a co budem, až nebudem,	
	R:	jen navezená mrva v boží stáji.	
	N.	R:	
	3. Pionýrský šátek uvážeš si kolem krku,	•••	

R:

ve Valtické poručíš si čtyři deci rumu

svou rýmovanou Odysseu, nežli přijde někdo,

ale není žádné doma jako není žádné venku,

není žádné venku, to jsou jenom slova,

na politém stole na ubruse píšeš

která obrátit se dle libosti dají.

a utopence k tomu,

abys šel už domů,

5. Žena doma pláče a děti doma pláčí, pes potřebuje venčit a stát potřebuje daň z přidané hodnoty a ty si koupíš krejčovský metr a pak nůžkama odstříháváš pondělí, úterý, středy, čtvrtky, pátky, soboty, v neděli zajdeš do Slezského muzea podívat se na vitrínu, kterou tam pro tebe už mají.

R: